

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/31458 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 augustus 2007 in
het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

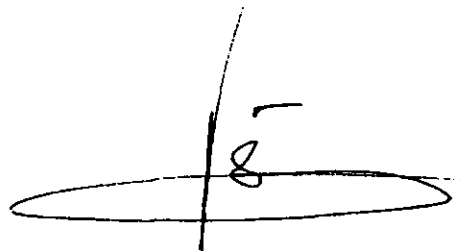
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007

156-562.

Verzonden: 26 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 42
1200AA HILVERSUM

• Gooi en Vechtstreek

Ontvangen d.d.:

- 8 AUG 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Regio Gooi en Vechtstreek
Korpsonderdeel 14 Vreemdelingenrecherche
Behandeld door W. Bartoo
Telefoon 035-8555064
Fax 035-8555049
V-nummer / Zaak / Zaak - 07/06/2007
Datum 07/06/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Bartoo, brigadier van het regionaal politiekorps Gooi en Vechtstreek,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Indonesië
Nationaliteit(en)	:	Indonesische
Geslacht	:	vrouwelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Hilversum
Datum	:	07/08/2007
Tijd	:	16:20 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangen d.d.

- 8 AUG 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de brigadier,
W. Bartoo

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

SBR. VREEMDELING ZKN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

III

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000

reg. nr.: AWB 07/31458

V-nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Indonesische nationaliteit,
verblijvende in Uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, eiseres,
gemachtigde: mr. F.W. Verbaas, advocaat te Alkmaar,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E. Nardelli, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 7 augustus 2007 is eiseres op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 8 augustus 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplogging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 14 augustus 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig P. Farida Fong als tolk in de Maleise taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De bewaring is onrechtmatig. Ten tijde van het binnentreden van het pand aan de te waren er onvoldoende aanknopingspunten voor een redelijk vermoeden dat er in het pand sprake was van de aanwezigheid van vreemdelingen die geen rechtmatig verblijf hebben. Vervolgens is er onbevoegd aan eiseres gevraagd of zij zich kon identificeren, omdat er jegens haar evenmin een redelijk vermoeden van illegaal verblijf kon bestaan. Men was immers op zoek naar haar neef, en niet naar eiseres zelf. De omstandigheid dat de neef in 2002 heeft gewoond in het pand aan de te, maakt niet dat er thans nog steeds een redelijk vermoeden ten aanzien van

dat pand kon bestaan, omdat die omstandigheid te ver in het verleden ligt. Daarbij heeft eiseres verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 13 februari 2004, JV 2004, 143.

Eiseres komt in aanmerking voor een lichter middel, omdat eiseres en haar echtgenoot bereid zijn eiseres zelf naar Indonesië te laten terugkeren. Eiseres en haar echtgenoot hebben daartoe ter zitting een door hen ondertekende verklaring overgelegd. Dit geldt overigens onder het voorbehoud dat de gezondheidssituatie van eiseres een vliegreis naar Indonesië niet in de weg staat. Een vliegticket heeft eiseres nog niet, maar dit kan zo door haar echtgenoot geregeld worden.

Voorts is het de vraag of er wel zicht op uitzetting is, gelet op de gezondheidssituatie van eiseres. Zij heeft last van haar voet, van vocht in haar longen en van problemen met haar rug. Het is aan verweerder om aan te tonen dat de gezondheidssituatie van eiseres geen belemmering is om haar uit te zetten.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De bewaring is rechtmatig. Verweerder heeft zich primair op het standpunt gesteld dat er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf kon bestaan jegens eiseres. Uit het procesdossier blijkt dat onder meer onderzoek is gedaan de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens (GBA), waarbij is gebleken dat eiseres niet staat ingeschreven aan de te , maar haar echtgenoot wel en dat in het computersysteem Basis Voorzieningen Vreemdelingen (BVV) staat geregistreerd dat eiseres niet rechtmatig in Nederland verblijft. Subsidiair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat ook wanneer er ten tijde van de staandehouding van eiseres geen redelijk vermoeden jegens haar kon bestaan de bewaring rechtmatig is, omdat verweerders belangen zwaarder wegen, nu eiseres zich al tien jaar illegaal in Nederland bevindt en zij zich nimmer bij de korpschef heeft gemeld. Om diezelfde redenen komt eiseres niet in aanmerking voor een lichter middel. Daarbij komt nog dat verweerder eiseres heeft aangeboden Nederland uit eigen gelegenheid te verlaten, maar dat eiseres dat heeft geweigerd, waarbij zij heeft verklaard dat zij Nederland niet wil verlaten. Dit kan ook worden opgemaakt uit het artikel 59-gehoor. Een lichter middel is nu dan ook een gepasseerd station. In het uitzetcentrum is eiseres bezocht door een arts van de GGD. Die zag geen reden om te concluderen dat eiseres detentieongeschikt is. Wanneer er een vlucht voor eiseres is geboekt zal een BMA-arts bovendien nog onderzoeken of eiseres in staat is per vliegtuig terug te reizen naar Indonesië. Het is overigens niet aan verweerder om thans aan te tonen dat eiseres in staat is terug te reizen naar Indonesië. Indien eiseres zich op het standpunt stelt dat er geen zicht op uitzetting is, omdat zij niet in staat is per vliegtuig terug te reizen naar Indonesië is het aan haar om dat te onderbouwen.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiseres heeft niet bestreden dat zij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Volgens paragraaf A3/3.3 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000, voor zover thans van belang, mag een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens aangenomen worden, als er bijvoorbeeld sprake is van:

- informatie van overheidsinstanties, zoals de bevolkingsadministratie, de Gemeentelijke Sociale Dienst of de Inspectiedienst;
- aanwijzingen uit eigen onderzoek van de politie;

Met betrekking tot de vraag of er ten tijde van de staandehouding van eiseres ten aanzien van haar een naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank stelt vast dat in het proces-verbaal van bevindingen van 8 augustus 2007 voor zover thans van belang, het volgende is gerelateerd:

(...)

Op dinsdag, 7 augustus 2007, omstreeks 13.50 uur, werd door mij, verbalisant, een adrescontrole gehouden in perceel te Behalve het op dit adres gevestigde Indonesische afhaalcentrum, is ook op dit adres een woning (boven het afhaalcentrum) aanwezig. De ingang tot het Indonesisch afhaalcentrum is tevens de toegang tot de er boven gelegen woning.

Toen ik, verbalisant, het Indonesisch afhaalcentrum betrad, zag ik dat zich achter de aldaar aanwezige vitrine / bui een vrouw stond, die aan mij in gebrekkig Nederlands vroeg of zij mij kon helpen. Er waren op dat moment geen andere personen in het afhaalcentrum aanwezig.

(...)

Op dinsdag, 7 augustus 2007, omstreeks 14.10 uur, verscheen de eigenaar ter plaatse. Hij gaf mij op te zijn genaamd:

geboren op te wonende.
te Het was mij, verbalisant, inmiddels bekend dat betrokkene in het bezit was van een geldige verblijfsvergunning.

(...)

Op mijn vraag wat de nationaliteit van zijn vrouw is, verklaarde hij mij dat zij (alleen)de Indonesische nationaliteit heeft. Vervolgens vroeg ik hem naar een identiteitsbewijs en/ of een verblijfsvergunning. Ook vroeg ik hem op welk adres zij dan staat ingeschreven. Betrokkene gaf geen rechtstreeks antwoord op de laatst gestelde vraag. Hij aan een paspoort van zijn vrouw boven uit de woning te halen.

(...)

In dit paspoort bevond zich geen visum of andere verblijfsaantekening met betrekking tot haar verblijf in Nederland.

De rechtbank stelt vast dat in het aanvullend proces-verbaal van 13 augustus 2007 voor zover thans van belang, het volgende is gerelateerd:

(...)

Door gepleegd vooronderzoek, met betrekking tot een te houden adrescontrole op het adres te was mij, verbalisant, ambtshalve bekend dat betrokkene wel in de BVV voorkwam onder V-nummer , doch dat bij deze persoon geen verblijfsstatus was vermeld. In de GBA kwam deze persoon niet voor. Na telefonische informatie bij de ketenpartnerlijn van de Immigratie- en Naturalisatiedienst bleek dat de verblijfsstatus "onrechtmatig" was.

Verder was mij ook bekend dat op het adres te slechts twee personen, zijnde de mannen genoemd in het proces-verbaal van bevindingen, bij de GBA stonden ingeschreven.

*Op het moment dat de eigenaar van het afhaalcentrum aangaf dat de vrouw achter de balie zijn vrouw was en daarbij dat het mij bekend was dat op het adres te
geen vrouw stand ingeschreven, ontstond bij mij een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.*

Gelet op het hierboven weergegeven beleid van paragraaf A3/3.3 van de Vc 2000, leveren de voornoemde processen-verbaal, in onderlinge samenhang bezien, een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op ten aanzien van eiseres. Van discriminatoir handelen van verweerder is niet gebleken. Eiseres kon derhalve worden staandegehouden krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen afzien van het kiezen voor een lichter middel. Daartoe is van belang dat verweerder eiseres alvorens haar in-bewaring te hebben gesteld heeft aangeboden zelfstandig terug te reizen naar Indonesië. Eiseres heeft dit aanbod afgewezen en verklaard dat zij in Nederland wil blijven en niet terug wil keren naar Indonesië. Dat eiseres vervolgens ter zitting een verklaring heeft overgelegd waarin zij verklaart alsnog bereid te zijn terug te keren naar Indonesië maakt dat niet anders te meer nu door eiseres ter zitting het uitdrukkelijk voorbehoud is gemaakt dat haar gezondheidssituatie een vertrek naar Indonesië mogelijk in de weg staat. Er zijn echter geen bescheiden voorhanden die de gestelde gezondheidsproblemen bevestigen.

Niet gebleken dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. De stelling van eiseres dat haar gezondheidstoestand wellicht betekent dat zij niet kan worden uitgezet is door eiseres onvoldoende onderbouwd.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

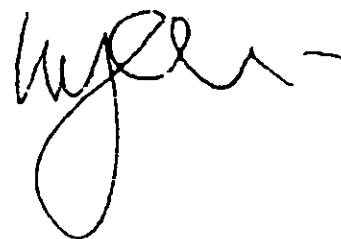
Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 21 augustus 2007 door mr. M.J. Diemer, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.C. Tilman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 21 AUG 2007

Conc.: MT

Coll:

D:

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naas de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Collet International Lawyers & Associates.

Luttik Oudorp 80
Postbus 386 - 1800 AJ Alkmaar

Raad Van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
HOGER BEROEP	
27 AUG 2007	
ZAAK NR. 200706140	
AAN:	V.S.
BEHANDELD: DO:	FAR:
Fax: 070 - 365 1380	

4195-A

Per fax en per Falk Courier

Your ref.: 9707.22.4104
Our ref.: 2061982200401 FV/FW
Concerning: / bewaring
Telnr.: 072 - 5154620
Faxnr.: 072 - 5153884
Email: verbaas@colletinternational.com

Name: mr. F.W. Verbaas
Position: lawyer

Alkmaar, 27 augustus 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT
(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Appelante mevrouw _____ wenst hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam, geregistreerd onder Registratienummer: AWB 07/ 31458 van 21 augustus 2007. Een kopie van deze uitspraak wordt thans bijgevoegd.

De uitspraak ziet op het beroep tegen de maatregel van bewaring, toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd _____ geboren _____, van Indonesische nationaliteit, V-nummer _____ thans verblijvend in Ultzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, tegen de staatssecretaris van Justitie verder te noemen verweerder.

Appelante verblijft thans in Ultzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam, maar kiest woonplaats op het kantoor van mr. drs. F.W. Verbaas, bij het kantoor Collet International Lawyers & Associates, aan de Luttik Oudorp 80, Postbus 386, 1800 AJ Alkmaar. Hierbij verklaar ik, mr. drs. Frans-Willem Verbaas, advocaat en procureur te Alkmaar, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep namens _____ in te stellen.

Appellante wenst ten aanzien van zijn hoger beroep te worden gehoord.

Appellante wenst de navolgende grieven aan te dragen:

Grief 1: onjuiste beoordeling van Ingediende gronden, en/of onvoldoende motivering van overwegingen rechtbank ten aanzien van redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

Op bladzijde 4 van de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank, na het citeren van passages uit het proces-verbaal van 8 augustus 2007 en het proces-verbaal van 13 augustus 2007 ten onrechte het volgende:

Gelet op het hierboven weergegeven beleid van paragraaf A3/3.3 van de Vc 2000, leveren de voornoemde processen-verbaal, in onderlinge samenhang bezien, een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf op ten aanzien van eiseres. Van discriminatoir handelen van verweerder is niet gebleken. Eiseres kon derhalve worden staandegehouden krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank heeft hier miskend dat er in onderhavig geval geen sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf in de zin van artikel 50 lid 1 Vw 2000, en miskende tevens dat er sprake is van discriminatoir handelen van verweerder. De rechtbank heeft dit bovendien gedaan zonder een enkele inhoudelijke overweging met betrekking tot de hiertegen aangevoerde gronden.

In de aangevoerde gronden is gesteld dat de adrescontrole van op 7 augustus 2007 aan de bevonden niet plaatsvond omdat er een redelijk vermoeden bestond dat appellant zich op dit adres bevond, maar omdat verweerder op zoek was naar de neef van appellant, de heer

. Deze controle had dus plaatsgevonden op grond van artikel 50 Vw 2000 - hetgeen niet ter discussie staat, maar had geen betrekking op appellant. Namens appellant is allereerst aangevoerd dat de gegevens waarop het vermoeden was gebaseerd dat de heer zich op dit adres geen voldoende redenen waren voor een vermoeden van illegaal verblijf.

Voor zover het procesverbaal bedoelt dat er sprake is van een redelijk vermoeden omdat het oude adres van de heer aan de dus niet het adres aan de welk adres in het systeem van verweerder het laatstbekende verblijfadres was van deze neef, kan opgemerkt worden dat deze informatie te ver in het verleden ligt, en het bovendien gaat om een ander adres (en bovendien ging om een woonadres en niet een adres van het bedrijf van de heer

. Het gaat dan immers om een illegaal verblijf dat dateert van voor april 2002. Dat is een tijdsverloop van meer dan vijf jaar (!), en derhalve te lang om nu nog een, naar objectieve maatstaven gemeten - redelijk vermoeden van illegaal verblijf op te leveren. In die zin sprak uw Afdeling bestuursrechtspraak zich ook uit bij uitspraak van 13 februari 2004, JV 2004, 143 (met name rechtsoverweging 2.1.3), in een situatie waarin het tijdsverloop overigens aanzienlijk korter was dan in het geval van eiseres. Appellant merkt bovendien op dat er recent, d.w.z. Op 12 juli 2007, een gezamenlijke controle heeft plaatsgevonden in het afhaalcentrum door de Arbeidsinspectie, de belastingdienst en de Vreemdelingenrecherche, waarbij er geen illegalen waren aangetroffen.

Grief 2: onjuiste beoordeling van Ingediende gronden, en/of onvoldoende motivering van overwegingen rechtbank ten aanzien van onrechtmatig gebruik van identificatieplicht

Appellante heeft in beroep aangevoerd dat er sprake was van een onrechtmatig gebruik van de identificatieplicht. De brigadier van de Vreemdelingendienst had namelijk, nadat geconstateerd was dat de betrokken gezochte persoon, de heer [naam] niet aanwezig was, het adres behoren te verlaten, maar deed dat niet. Hij heeft vervolgens gevraagd aan appellante die op dat moment in de winkel stond gevraagd wie zij was, en gevraagd om zich te identificeren.

Duidelijk is dat de betrokken brigadier onjuist gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid om naar identificatie te vragen. Allereerst was hij op zoek naar een neef van de echtgenote van elseres, en niet elseres zelf. Er was geen reden om in de winkel te vragen wie elseres was, en evenmin om haar om haar identiteitsdocumenten te vragen. Verweerder heeft hier het vermoeden van discriminatoir gebruik van de bevoegdheid tot identificatie onvoldoende van zich af weten te schudden, hetgeen temeer klemmt nu appellante zich in de winkel bevond en niet op het woonadres.

Er is dus gehandeld in strijd met artikel 50 eerste lid Vreemdelingenwet 2000. Ook had hij niet om een identificatiebewijs mogen vragen Artikel 8 lid 1 van de politiewet bepaald hierover: *Een ambtenaar van politie aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, is bevoegd tot het vorderen van inzage van een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht van personen, voor zover dat redelijkerwijs noodzakelijk is voor de uitoefening van de politietaak.* In juist in dit geval was het vragen van identificatie aan appellante niet redelijkerwijs noodzakelijk.

Geconstateerd moet worden dat de bevoegdheid tot het vragen van identificatie niet plaatsvond binnen de normale taakuitoefening van de brigadier, maar gebruikt is om te controleren of een allochtoon uitziende vrouw wel legaal verblijf in Nederland had. Vreemdelingendienst niet. Ten aanzien van het aanvullend proces-verbaal van 13 augustus stelt appellante dat deze de aangevoerde gronden onvoldoende weerlegt, en bovendien dateert van een week na haar aanhouding, nadat er beroep was ingediend en zelfs nadat er op 12 augustus gronden waren ingediend, zodat dit proces-verbaal niet geacht kan worden ten grondslag te liggen aan de bestreden bewaring en aanhouding op 8 augustus.

Door dit alles behoort, zelfs indien er sprake is van een belangenafweging, deze afweging ten voordeel van appellante uit te vallen.

Grief 3 niet dan wel onvoldoende reageren op aangevoerde gronden

Op bladzijde 4 van de bestreden uitspraak staat:

Niet gebleken dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. De stelling van elseres dat haar gezondheidstoestand wellicht betekent dat zij niet kan worden uitgezet is door elseres onvoldoende onderbouwd.

De rechtbank heeft hier onvoldoende gereageerd op de stelling van appellante dat zij medische klachten had die in het kader van het al dan niet toepassen van artikel 64 Vw 2000 door verweerder onderzocht hadden moeten worden. Niet ter discussie staat dat appellanten kampte met medische problemen. Zij had ten tijde van de uitspraak last van rugpijn, vocht in de longen en een pijnlijk pees in haar been. Ter terechtzitting is geconstateerd dat appellante slechts met hulp in haar stoel kon zitten. Hoewel de advocaat van appellante om een medisch onderzoek had

letter of 8/27/2007, page 4/4
your ref.: 9707.22.4104
our ref.: Z061982200401 FV/FW

gevraagd bij het bezoek aan appellante op 10 augustus 2007, en dit had herhaald per fax van 13 augustus 2007 – zowel aan het uitzetcentrum als aan procesvertegenwoordiging van verweerder – heeft een dergelijk onderzoek niet plaatsgevonden.

De rechtbank heeft niet in willen gaan op het verzoek van appellante om een medisch onderzoek te entameren, hoewel zij daar op o.a. grond van artikel 8:60 Awb de mogelijkheid toe heeft. De overweging van de rechtbank dat 'de stelling van eiseres dat haar gezondheidstoestand wellicht betekent dat zij niet kan worden uitgezet' door elcers onvoldoende is onderbouwd, miskent dat verweerder hier een elgen verantwoordelijkheid heeft in de zin van artikel 3:2 Awb, en dat ult-A4/7 Vc volgt dat het de vreemdelingendienst is die vaststelt of uitzetting in verband met medische redenen achterwege moet blijven, en dat de van appellante gezien het feit dat zij in bewaring was gesteld niet gevergd kon worden dat zij zelf onderzoek liet doen naar haar medische omstandigheden.

Hierdoor is de bestreden uitspraak onvoldoende zorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

Gelet op het voorgaande verzoek ik U het hoger beroep gegrond te verklaren, op basis van een enkele grief, dan wel meerdere of alle grieven en de bestreden uitspraak te vernietigen, zelf in de zaak te voorzien en appelante meteen vrij te laten. Tevens wordt U verzocht te bepalen dat de vreemdelingenbewaring onrechtmatig was, dat gemaakte kosten dienen te worden vergoed, desnoods bij nader op te maken staat van kosten, en een schadevergoeding dient te worden uitgekeerd van 70 euro per dag.

Inmiddels verblijf ik,

Hoogachtend,

Mr. drs. F.W. Verbaas
Gemachtigde

bijlage: uitspraak Rechtbank Amsterdam 21 augustus 2007